

Iubirea-i vrajă, miraculoasă

Gabriel Stănciulescu

Iubirea-i vrajă, misterioasă

Ades te aştept cu dor de tine,
Mă cuibăresc la tine în suflet,
Aş face orice să-ti fie bine,
Să-ţi vindec rana prinsă-n cuget.

Nu sunt doctor, n-am nicio putere,
N-am nici experienţă din trecut,
N-am vindecat nicio durere...
Nici din durerile ce le-am avut.

Dar mi-aş dori să am reţete,
În suflet să nu existe rană,
La nimeni, nicicând să se repete
Ca din oftaturi să-si ia hrană.

Târziu în noapte îţi simt fiorul
Şi uneori se naşte o teamă,
Pe tine iar te prinde zorul
Şi te pândeşte o noua dramă.

Ştim, iubirile zboară ca vântul...
Când nu le legi cu sentimente,
La fel va fi cât e pământul,
Ele se întorc, printre momente.

Pentru dragoste merită luptat,
Unde-s trăiri viaţa-i spumoasă,
Tot ce-a fost frumos, noi am păstrat,
Iubirea-i... vrajă, misterioasă.

Autor Gabriel Stănciulescu